

Bijlage IV: Wordt BVD voor of na de geboorte van het kalf opgelopen?

Bovine Virus Diarree is een virusinfectie. BVDV kan na infectie van het moederdier te allen tijde van moeder naar embryo of ongeboren kalf overgedragen worden. Het virus verspreidt zich via het bloed en kan de baarmoeder barrière passeren. Het virus dringt het embryo of het ongeboren kalf binnen en leidt tot een infectie. De uitkomst van de infectie is afhankelijk van het stadium van de dracht. Heel vroeg in de dracht leidt het tot vroegembryonale of een embryonale sterfte, later tot abortus en of sterfte (in combinatie met een verlenging van de dracht) en eventuele aangeboren afwijkingen. In het laatste stadium van de dracht gebeurt er doorgaans niet zoveel meer. Dan worden kalveren “gezond” geboren en hebben dan afweerstoffen tegen het virus.

Loopt moederkoe een infectie op met BVDV tijdens het eerste deel van de dracht (40-180 dagen) dan is er ook een risico dat het kalf een dragerkalf wordt van BVDV. Het kalf komt namelijk in aanraking met het virus in een periode voor zijn eigen immuunapparaat goed functioneert, dus wordt het virus niet als lichaamsvreemd herkend. Het kalf zal dus nooit een immuunreactie tot stand brengen tegen dit virus, het is immers herkend als onderdeel van hem zelf.

Normaal gezien zou het immuunapparaat het virus binnen drie weken hebben overwonnen waarna de uitscheiding in de omgeving via mest en andere secreta stopt. Bij een dragerkalf is dit niet zo, een drager zal tijdens zijn leven virus uit blijven scheiden waarna ook andere dieren zeker geïnfecteerd kunnen worden.

BVD-dragers dienen opgespoord te worden (middels bv oorbiopten) als er sprake is geweest van infectie op het bedrijf. Ze vormen een groot risico voor de gezondheid en verspreiding van BVD onder andere dieren.

De klinische problematiek is heel divers en heeft veel te maken met de leeftijd van het dier en het systeem. Meestal indien dieren die geen specifieke afweer

hebben tegen BVD (bv door vaccinatie) in contact komen met BVD. Het grootste risico is er voor drachtige dieren vanwege het risico op ontstaan van dragers en het voortduren van de infectie via dragers.

Symptomen voor alle leeftijdsgroepen zijn: koorts, diarree, verwerpen, verminderde weerstand, afwijkende kalveren, oplopend celgetal maar soms hebben zij ook geen klachten.

Controle blijft, indien er geen vaccinatie plaatsvindt, belangrijk. Aangezien BVD landelijk wordt aangepakt, is het risico op insleep van een infectie kleiner, maar zeker niet nul. Let altijd op de status van dieren die aangevoerd worden.